

Per llegir l'article complet datat el 20 de juny de 2016, i descobrir tota la iconografia en el blog de l'autor, Luc Roger, cercar <http://munichandco.blogspot.fr/2016/06/altlacher-hochkopf-sur-les-traces-du.html>

Una mica d'història:

Al voltant de 1850, el rei Maximilià II de Baviera va fer reconstruir la cabana de caça ubicada a Altlicher Hochkopf, una muntanya que domina la costa sud del Walchensee. El rei Lluís II hi va romandre en diverses ocasions. Lluís II va posar el refugi a disposició del seu amic Richard Wagner a l'agost de 1865. El compositor hi va passar deu dies. Allí hauria treballat en la seva òpera Parsifal.

Quan comença el camí que porta al cim, hi ha una roca que du una placa de bronze commemorativa que representa a Richard Wagner i que recorda la seva estança en el Hochkopf on es suposava que anava a compondre la seva òpera Parsifal. La placa també mostra al rei Lluís II de perfil. Wagner es va quedar allí sol, acompanyat del seu únic servent, Franz i el seu gos. Va descriure la seva estança en el refugi de caça en el seu diari (Das braune Buch, 1865-1882): *“El dolorós ascens, l’arribada en mig de la nit, la recerca en va d’aigua en aquest país totalment salvatge... Agafa un gran*

refredat i acaba interrompent la seva estança. Va explicar al Rei que havia de deixar el refugi al cap de deu dies perquè s’havia adonat de que allà dalt era impossible curar-se i que havia volgut tornar a Munich per tal de rebre tractament del seu metge. També va explicar que havia passat tres magnífics dies en el refugi i que tal vegada hi podria tornar un any més, havent preparat prèviament tot el necessari”. Wagner no hi va tornar més. Posteriorment, Lluís II va intentar convèncer-lo d’una altra estada en un dels seus xalets de muntanya. En va!

El Rei va celebrar dos dels seus aniversaris en el refugi, el 1866 i el 1878.

Un guardabosc, Anton Braü, on la seva finca estava ubicada en el límit del Walchensee, va rebre allí al Rei en diverses ocasions. De vegades parlava amb el Rei fins altes hores de la nit. El Rei li va explicar que apreciava la soledat en les muntanyes, els ambients de la natura, quan la lluna il·lumina els cims, quan de ben matí els primers raigs de sol dauren els cims. Li va parlar de les capes formades per la boira del matí i el cant dels ocells a l’albada. Si el Rei confiava que en aquest escenari de tranquil·litat absoluta, lluny de tots els problemes de la vida de la ciutat de Munich, el seu “protegit” es podria dedicar per complet a la composició del poema i a l’esbós de la música de Parsifal... va ser molt diferent per a Wagner qui, certament una mica malalt per les condicions de l’accés al xalet, va aprofitat la tranquil·litat del seu retir per dedicar la major part del seu temps per llegir Els Miserables de Victor Hugo i també el Ramayana traduït per Holzmann. El 12 d’agost, Wagner compona un poema, “Au

prècipice". No obstant, quan va tornar a Munich i al davant de la reiterada insistència del rei, Wagner es va posar a treballar seriosament en el projecte de Parsifal.

El refugi (ubicat a 1299 metres), encara és accessible i visible avui, s'hi arriba després d'haver pujat un desnivell d'uns 500 metres per senders d'accés relativament fàcils.